

Willem Vermandere, Zing Maar Voort

Voor al t goud da k niet kon delven en al die perels die k nooit kocht
zoveel spijzen die k nooit proefde, zoveel wijn die k met drinken mocht
voor de walsen die k nooit danste, voor de dichters die k nooit las
de liefdesbrieven die k niet stuurde en al die hunker die nooit genas

zing maar zing maar ongestoord, met hert en ziele zing maar voort

naar die verre sprookjeslanden hk altijd vruchtloos gesmacht
naar die zwoele koninkrijken zo van duizend en n nacht
k zag nog nooit de piramiden nooit kreeg ik den evenaarsdoop
k voer nog nooit op d Amazone nooit langs Kaap de Goed Hoop

zing maar zing maar ongestoord, met hert en ziele zing maar voort

zoveel vrouwen die k nooit kuste, zoveel liedjes die k vergat
zoveel vuur dak niet kon blussen, zoveel gebeden die k niet bad
zoveel lieve Evas-dochters mij compleet voor goed ontgaan
zoveel zoetige zaligheden, zoveel minne, zo onvoldaan

zing maar zing maar ongestoord, met hert en ziele zing maar voort

zo gevangen en vastgeklonken, lijf en leden stroef en stram
t arme zieltje wil gaan vliegen maar zijn vleugeltjes zijn lam
t arme hoofd droomt van Cocagne, t allerliefst luilekkerland
ik zeil al eeuwen naar Ithaca, t paradijs aan den overkant

zing maar zing maar ongestoord, met hert en ziele zing maar voort